

Презентація

на тему:

“Центральний банк Франції”

Підготувала:

студентка III

курсу

групи Ф-02

Щербук Оксана

Історія

Банк Франції (фр. *Banque de France*) — державний центральний банк Франції.

Банк був створений у 1800 році і націоналізований в грудні 1945 року; має 212 відділень. Є членом Європейської системи банків ЄСЦБ); штаб-квартира знаходиться у Парижі.

Заснований 18 січня
1800 року **Наполеоном Бонапартом**
як приватне акціонерне
товариство. 14 квітня 1803 року банк
отримав монопольне право
випуску банкнот у Парижі, а
з 1848 року, після поглинання 9
провінційних емісійних банків, — у
всій країні.

Банк Франції був завжди оплотом реакції. Його ресурси
використовувалися для придушення Революції 1848
року, Паризької комуни, надавалися німецьким фашистам у
роки окупації під час Другої світової війни. До 1936 року
банком керувала *Регентська рада* (15 регентів —
представників 200 найбільших акціонерів), потім — *Рада*
(20 радників, з яких 18 призначалися урядом).

2 грудня 1945 року банк був націоналізований, акціонери отримали велику компенсацію, але управління банку залишилося в руках фінансової олігархії. Управляючий банком і два його заступники призначалися радою міністрів. Генеральна рада банку складалась з управляючого, його заступників і 12 членів (радників), з яких 7 призначалися міністром фінансів; 4 директорських посади займали генеральні управляючі чи президенти державних кредитних інститутів.

Як центральний банк,
до 1945 року він виконував
функції комерційних банків,
обслуговуючи торговельно-
промислову клієнтуру.

Банк Франції надає позики уряду,
є «**банком банків**», переобліковуючи коротко-і
середньострокові векселі комерційних банків і
виплачуючи їм короткострокові кредити, а
також кредитує безпосередньо промислові і
торговельні підприємства. Спільно з державною
Національною кредитною радою банк регулює
обсяг кредиту.

У 1968 році банк мав 258 відділень по країні, підтримував кореспондентські зв'язки з центральними емісійними банками більшості країн світу. На початок 1969 року акціонерний капітал банку становив 250 млн. франків, сума балансу на початок 1969 року становила 91,2 млрд. франків, емісія — 72,2 млрд. франків, депозити — 12,1 млрд. франків, у тому числі французьких банків — 7,1 млрд. (аванси і позики уряду — 8,8 млрд. франків, облік і переоблік комерційних векселів — 36,5 млрд. франків, у тому числі 4,7 млрд. франків середньострокових векселів, пов'язаних з житловим будівництвом, золото і закордонні активи — 20,7 млрд. франків порівняно з більш ніж 34 млрд. франків на початку 1968 року.

З 1971 року норми обов'язкових резервів передбачено і щодо кредитів, які надаються депозитними банками і фінансовими товариствами. У своїй грошово-кредитній політиці Банк Франції керується постановами *Міністерства фінансів і Національної кредитної ради* — спеціального державного органа для регулювання кредиту в країні.

У 1973 році було переписано статут банку. Сума балансу складала 684,4 млрд. франків (118,2 млрд. доларів США) (кінець 1980-х років).

У 1993 році банк став незалежним фінансовим інститутом, метою якого є забезпечення цінової стабільності в країні, незалежної від політики держави. У 1998 році банк став членом Європейської системи центральних банків (ЄСЦБ).

Починаючи з 1 січня 1999 року, був введений у Франції безготівковий обіг єдиної європейської валюти — євро. Азі січня 2002 року — готівкове євро, яке діє сьогодні як платіжний засіб на усій території, у минулому французького франка.

Управління

Функціональній структурі притаманна *централізація адміністративної влади* в руках управляючого. **Управляючий і два його заступники** призначаються директором ради міністрів Франції строком на 6 років без права звільнення і не можуть займати ці посади більше двох строків. Управляючий, вік якого не повинен перевищувати 65 років, присягається Президенту республіки. Управляючий, маючи широкі повноваження і права, здійснює управління банком, визначає загальні напрями діяльності усіх його підрозділів.

Управляючий має право призначати службовців на всі посади в банку, за виключенням директора відділення банку. Його кандидатуру він може лише запропонувати, а призначає на цю посаду міністр економіки і фінансів Франції.

Функції заступників управляючого розмежовані — один відповідає за адміністративні питання, інший — за питання грошової політики.

Керівництво здійснює Генеральна рада, до складу якої входить Рада з питань грошової політики (створена у 1993 році).

Рада з питань грошової політики виконує наступні функції:

розроблення напрямів грошової політики і
слідкування за динамікою грошової маси та її
агрегатів;

визначення порядку проведення позичкових,
облікових, заставних, валютних операцій, угод із
зворотнім викупом, надання гарантій за такими
видами операцій;

встановлення параметри політики обов'язкових
резервів.

До складу Ради з питань грошової політики входять управляючий Банком Франції (управляючий ради), 2 його заступники і 6 висококваліфікованих спеціалістів у галузі грошово-кредитних проблем, фінансів і економіки, які призначаються радою міністрів країни, їх кандидатури представляють керівники палат парламенту і голова Економічної і соціальної ради.

Строк повноважень кожного члена даної ради (крім управляючого і його заступників) *визначається жеребкуванням*: для двох представників встановлюється строк у 3 роки, для двох інших — 6 років і для двох останніх — 9 років. Члени ради не можуть бути призначені на другий строк, за виключенням лише представників, які здійснюють свої повноваження протягом трьох років.

Рада з питань грошової політики скликається один раз на місяць за ініціативою його голови. Рішення ради мають силу закону при наявності не менше $2/3$ голосів його членів. При відсутності кворуму Раду з питань грошової політики скликають повторно і тоді рішення може бути прийнято простою більшістю голосів. При рівному числі голосів «за» і «проти» вирішальним є голос голови.

Організаційна структура

Організаційна структура представлена *центральними підрозділами в Парижі* і має 212 відділень, які розташовані по всій території країни. Кожне відділення очолює директор, який призначається міністром економіки і фінансів за пропозицією управляючого Банку Франції. При кожному відділенні є **консультативний орган** — рада, кількість радників у якій становить від 6 до 17 осіб, залежно від розмірів відділення. Генеральною радою призначає радників строком на 3 роки з рекомендації управляючого Банку Франції. Радники зобов'язані надавати директору відділення інформацію про стан і перспективу економічної діяльності в даному регіоні та надавати відповідні рекомендації.

Відділення здійснюють наступні функції:

- емісія банкнот;
- обслуговування клієнтури, наприклад операції з цінними паперами;
- організація клірингових розрахунків через розрахункові палати;
- збір інформації про діяльність кредитних установ: оцінка банківських ризиків;
- консультування підприємств із питань фінансового аналізу та експертизи;
- збір і аналіз економічної та фінансової інформації на регіональному рівні за допомогою кон'юнктурних досліджень у різних галузях економіки.

Через свої відділення банк надає кредити приватним особам переважно під заставу цінних паперів, надає деякі інші види послуг приватним особам.

Діяльність

Банк Франції виконує *три основні завдання* відповідно до законодавства та прав, що делеговані йому Європейським центральним банком (ЄЦБ) за ***принципом субсидіарності***:

- підтримання грошової стабільності;
- підтримання фінансової стабільності;
- надання банківських послуг державним органам, юридичним та фізичним особам.

У відповідності із завданням підтримки грошової стабільності **Банк Франції здійснює різні види діяльності:**

- ➡ встановлює платіжний баланс Франції та представляє економічні інтереси Франції в міжнародному співтоваристві;
- ➡ реалізує політику ЄЦБ у проведенні тендерів для банків, що бажають залучити грошові кошти;
- ➡ управляє частиною валютних резервів ЄЦБ;
- ➡ здійснює емісію грошей і управління ними.

У відповідності із завданням підтримки фінансової стабільності Банк Франції здійснює такі функції:

➡ контроль за діяльністю Комітету кредитних установ та інвестиційних компаній і Банківської комісії;

➡ управління фінансовою системою;

➡ управління системою здійснення платежів (в тому числі, забезпечення спільного управління системою TARGET2).

Банк Франції **управляє** і **веде облік**
діяльності казначейства і деяких державних
підприємств.

Банк Франції збирає
фінансову інформацію про
компанії і надає її іншим
компаніям.

По фізичних особах Банк Франції
веде облік інцидентів, пов'язаних з
платежами:

національний список втрачених або
вкрадених чеків;

центральний список інцидентів, пов'язаних з
незаконним проведенням фінансових
операцій;

національний список інцидентів, пов'язаних з
неповерненням кредитів фізичними особами.

Свою економічну функцію **Центральний банк Франції** виконує досить явно, особливо в кризові періоди. Так, повоєнне відновлення господарства Франції фінансувалося шляхом поєднання середньострокових кредитів з кількома «поверхами», що слідували один за одним, та доручень обов'язкових взаємозаліків, на вершині яких обов'язково стояло рефінансування з боку Центрального банку. У наш час Центральный банк Франції виділяє кошти для надання пільгових кредитів на розвиток економіки. Ці кредити складають основну частину активів балансу Центрального банку.

Центрального банку:

складають основну частину активів балансу
пільгових кредитів на розвиток економіки. Ці кредити

Дякую

за

увагу.

Дякую

за

увагу

Дякую

за

увагу!